

قرن (سال)

قرن به اصطلاح **مشهور** و معاصر در **زبان فارسی** به هر صد سال گفته می‌شود که البته معانی مختلفی برای آن گفته شده است.

فهرست مندرجات

- ۱ - قرن در لغت عرب
 - ۱.۱ - استفاده قرآن از واژه قرن
 - ۱.۲ - قرن در کتابهای لغت
- ۲ - پانویس

قرن در لغت عرب

قرن در **لغت عرب**، بر خلاف اصطلاح **معاصر**، به معنی صد سال نیست، بلکه به معنی جمعیتی است که در یک **زمان** با هم **زندگی** می‌کنند و سپس **جمعیت** دیگر جای آنان را می‌گیرند.

← استفاده قرآن از واژه قرن

قرآن مجید کلمه قرن را در معنای جمعیت به کار برده است. واژه قرون در قرآن کریم هفت بار به کار رفته و هرگز از آن، قرن اصطلاحی یعنی صد سال را **اراده** نکرده، بلکه آن را به معنای **مردم** یک زمان به کار برده است. در **سوره انعام** چنین آمده است: «الم یروا کم اهلکنا من قبلهم من قرن مکنهم فی الارض ما لم نمکن لکم و ارسلنا السماء علیهم مدرارا و جعلنا الانهار تجری من تحتهم فاهلکناهم بذنوبهم و انشاننا من بعدهم قرنا آخرین.»

[۱] **انعام/سوره ۶، آیه ۶.**
آیا ندیده‌اند که چه اندازه پیش از ایشان جمعیت‌هایی را نابود کردیم که در **زمین**، آنان را توانمند ساخته بودیم؛ به گونه‌ای که به ایشان آن توان را نداده‌ایم و از **آسمان** به فراوانی برای آنها **باران** فرستادیم و جوی‌ها از زیر آنان روان ساختیم، ولی سرانجام به خاطر گناهانشان آنان را نابود کردیم و جمعیتی دیگر پدید آوردیم.

← قرن در کتابهای لغت

ابن منظور در **لسان العرب** نوشته است: قرن، نسلی را می‌گویند که پس از **نسل** دیگر می‌آید و در مقدار فاصله زمانی این دو فصل اقوال گوناگون هست؛ مانند:

۱. ده سال، ۲. بیست سال، ۳. سی سال، ۴. شصت سال، ۵. هفتاد سال، ۶. هشتاد سال.

در نهایت **ابن اثیر** آمده است: قرن، مردم یک زمان و از ماده اقتران گرفته شده است. گواه بر این که قرن به معنی مردم یک زمان است **شعر شاعر** می‌باشد که گفته است:

«إذا ذهب القرن الذی انت فیهم وخیّفت فی قرن فانت غریب»؛ یعنی: هر گاه مردمی که تو در میان آنها هستی بروند و تو در میان مردمی دیگر بمانی، در این هنگام غریب هستی.

[۲] **لسان العرب**، ج ۱۳، ص ۳۳۱-۳۳۶، ماده قرن.

[۳] **قاموس المحيط**، ج ۴ ص ۲۰۸.

ابن حجر عسقلانی قرن را به معنای مردم یک زمانی تفسیر کرده است.

او در بیان واژه قرن چنین می‌گوید: اهل زمان واحد متقارب اشتراکوا فی امر من الامور و یقال: ان ذلک مخصوص بما اذا اجتمعوا فی زمان نبی او رئیس یجمعهم علی ملة او مذهب او عمل، و یطلق القرن علی مدة من الزمان.

[۴] **فتح الباری**، ج ۷، ص ۴، باب فضائل اصحاب النبى صلی‌الله‌علیه‌وآله.

قرن، مردم یک زمان را می‌گویند که در کاری از کارها با هم **شریک** باشند و گاهی به مردمی می‌گویند که در زمان یک پیامبر یا **رئیس** باشند که آنها را بر یک روش یا **مذهب** یا کاری متحد سازد و قرن، گذشته از مردم، بر خود زمان نیز گفته می‌شود.

پانویس

۱. ↑ **انعام/سوره ۶، آیه ۶.**
۲. ↑ **لسان العرب**، ج ۱۳، ص ۳۳۱-۳۳۶، ماده قرن.
۳. ↑ **قاموس المحيط**، ج ۴ ص ۲۰۸.
۴. ↑ **فتح الباری**، ج ۷، ص ۴، باب فضائل اصحاب النبى صلی‌الله‌علیه‌وآله.

